

Eerdere, kleinschaligere onderzoeken geven aan dat mensen die ooit op een intensive care hebben gelegen een lagere levensverwachting hebben. Ook is hun kwaliteit van leven vaak lager: ze ondervinden tijdens en na hun vaak langdurige herstel relatief veel lichamelijke en psychische klachten, hebben problemen met het onthouden en verwerken van informatie en meer te maken met sociale problemen.

„Een belangrijke vraag is of dat te herleiden is tot de ernstige ziekte of dat zware ongeluk dat ze hebben overleefd, of ook tot de keuzes die er op de intensive care zijn gemaakt?“, zeggen Mark van den Boogaard en Marieke Zegers, projectleiders van het onderzoek. „We weten bijvoorbeeld dat patiënten die lang aan de beademing hebben gelegen, daar later vaker psychische klachten van ondervinden. Het feit dat hun leven afhankelijk was van een machine, kan wat met je doen, achteraf. Als artsen daar nog veel meer inzicht in krijgen, kunnen we daar rekening mee houden. Mogelijk leidt dat tot andere keuzes op de IC.”

Doel is om naar schatting 12.000 IC-patiënten en hun familie bij het onderzoek te betrekken

Onderzoek patiënten intensive care

Het grootste onderzoek ooit naar hoe het patiënten is vergaan die de intensive care (IC) overleefden. Hoe is in jaren na ziekenhuisopname hun kwaliteit van leven? Wat zijn de lichamelijke en psychische gevolgen en aan welke nazorg hebben deze ex-IC-patiënten behoefte?

Harm Graat
Nijmegen

Zo omschrijft professor Hans van der Hoeven, hoofd van de intensive care van Radboudumc, de studie die volgende week van start gaat in het Nijmeegse universitaire ziekenhuis. Ook het Canisius Wilhelmina Ziekenhuis (CWZ) in Nijmegen en Maasziekenhuis Pantein in Boxmeer doen vanaf begin 2017 mee.

Doel is om de komende vijf jaar alle naar schatting 12.000 IC-patiënten en hun familie bij het onderzoek te betrekken en ze vijf jaar te volgen.

„Op de IC zijn we steeds beter geworden in het in leven houden van de patiënt; ruim 80 procent overleeft de intensive care“, zegt Van der Hoeven.

„Maar hoe het deze patiënten vergaat als ze weer thuis zijn, in hoeverre ze herstellen, klachten houden, of ze nog kunnen werken en aan welke zorg ze behoefte hebben, daar hebben we nog nauwelijks zicht op.”